

روزگار

جشنواره بین‌المللی فیلم سیزدهمین
The 13th International
100-Second
Film Festival
۱۴۰۱ تا ۱۴۰۳ اسفند ۱۴۰۱ March 1st to 3rd, 2023, Iran

نشریه روزانه سیزدهمین جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای

جشنواره ۱۰۰

هنر جاودانه
با عدالت، اخلاق و امید ممزوج
است و مانع از ابتذال و استحاله هویت انسان. در
روزگار شتاب که دورنماها روشن و شفاف نیستند و دگرگونی و
تغییر تنها اصل ثابت است، راهی نیست جز آنکه با بکارگیری ایجاز و
خلاصیت هنری دریچه‌ای به انسان عزت‌مند، حق‌طلب و امیدوار گشود. بشر
امروز در جستجوی خلاصیت گمشده، نیاز به قصه‌هایی دارد که او را از زمین بلند
کند. قصه‌هایی که با زبان شیوا و بیان خلاق و موجز، جهانی تازه بسازند.
جشنواره بین‌المللی «فیلم ۱۰۰»، اتصال نسل نو و نگاه نوست. و با تکیه بر همین اصل
وریشه، پس از طی حدود دو دهه، با گره زدن نهال تنومند اخلاصیت و خلاصیت، در اندیشه
فیلمسازان مختصرگو و جوان ریشه دوانده و جان هنردوستانی را جلا می‌دهد که هنر را برای
تعالی روح و جان می‌خواهند. تردیدی نیست که تداوم این مسیر به ظهور نسل تازه‌ای از
سینماگرانی منتهی می‌شود که بر تارک سینمای ایران عزیز، نقش می‌پندند.
اکنون و پس از وقفه‌ای چند ساله بدلیل بحران کرونا، انتظار به پایان رسید و بعد از ماه‌ها تلاش
و نشاط سراسری میان فیلمسازان جوان ایرانی و خارجی، رکورد بی‌سابقه‌ای از مشارکت در
جشنواره فیلم ۱۰۰ ثبت شد تا بیش از پیش به ظهور هنرمندان متعهد به جامعه و جهان
خود، امیدوار باشیم. این شور و نشاط جمعی، حکایت از پذیرش و پروازگی نگاه ۱۰۰
دارد و نوید همنشینی روشنی می‌دهد. با تشکر از پیشکسوتان نامدار، هنرمندان
دغدغه‌مند، فیلمسازان جوان و همه کسانی که در این مسیر با ما همراه‌اند و
به امید تابش دوباره روشنی و نور بر سینمای ایران عزیزمان...

یوسف منصوری
دبیر دوره سیزدهم جشنواره فیلم ۱۰۰

چه کسانی انتخاب کردند؟

از نکات مهم درباره کیفیت برگزاری رویدادهای سینمایی ترکیب حرفه‌ای هیات‌های انتخاب و داوری است. هیات‌هایی که به‌نوعی وظیفه سنگین چیدمان فیلم‌ها در بخش‌های مختلف را برعهده دارند. اعضای هیات انتخاب سه بخش ملی، بین‌المللی و مخاطب کودک و نوجوان سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ هم همین وظیفه را درباره این رویداد برعهده داشته‌اند. بر این اساس کاظم دانشی، ابراهیم امینی، سجاد نوروزی، بهروز نورانی‌پور و محمد ساسان از میان آثار رسیده به دبیرخانه جشنواره در بخش ملی، انتخاب آثار برای حضور در جشنواره فیلم ۱۰۰ را انجام داده‌اند. آثار متقاضی حضور در بخش بین‌الملل سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» نیز توسط هادی ناییچی، سجاد مهرگان و هادی اسماعیلی بررسی و آثار راه‌افته نهایی این بخش معرفی شدند و در بخش مخاطب کودک و نوجوان نیز محمد خیراندیش، سمیه کاظم‌بیگی و آزاده آل‌ایوب با تماشای آثار رسیده به دبیرخانه جشنواره، انتخاب‌های خود را برای اکران و حضور در بخش رقابتی معرفی کردند.

آمادگی برای یک «پرتاب»

یکی از بخش‌های جذاب جشنواره سیزدهم فیلم ۱۰۰ برگزاری رویداد «پرتاب» (یا همان پیچینگ) است. کارگاه پیش‌پرتاب رویداد «۱۰۰*۱۰۰» روز هشتم اسفند با حضور سه منتور برگزار شد. در این کارگاه که منتوری آن برعهده فاطمه ابوترابی و آسیه باقری بود و محدثه پیرهادی هم به عنوان مهمان ویژه حضور داشت، ۲۲ نفر از کسانی که در مرحله اول این رویداد طرحشان پذیرفته شده بود، شرکت کردند. براساس قوانین پرتاب این افراد می‌توانند در روز پرتاب، طرح‌های خود را در حضور سرمایه‌گذاران ارائه دهند. کارگاه پیش‌پرتاب با هدف آشنایی صاحبان طرح‌های برگزیده در پرتاب جشنواره فیلم ۱۰۰ با فضای این رویداد برگزار شد تا افراد آمادگی لازم را برای ارائه طرح‌های خود در روز پرتاب، در حضور سرمایه‌گذار پیدا کنند. رویداد پرتاب (پیچینگ) «۱۰۰*۱۰۰» که روز چهارشنبه دهم اسفند در پردیس سینمایی ملت برگزار می‌شود، با هدف نزدیکی سرمایه به علاقه‌مندان و تولیدکنندگان فیلم کوتاه و با حمایت سازمان سینمایی سوره در دستور کار جشنواره فیلم ۱۰۰ قرار گرفته است تا صاحبان ایده، طرح فیلم‌های کوتاه خود را در برابر سرمایه‌گذاران ارائه‌کنند و بتوانند در یک فضای شفاف و عادلانه به جذب سرمایه برای تبدیل ایده خود به فیلم بپردازند.

«۱۰۰» در قاپ تلویزیون

تلویزیون همواره سهم ویژه‌ای در انعکاس حال و هوای برگزاری یک رویداد در میان مردم و مخاطبان عام داشته است. رویدادهایی مانند جشنواره «۱۰۰» هم آنقدر جذابیت و کنجکاوی در دل خود دارند که به راحتی نتوان آن را از کنساکتور تولید برنامه‌های سینمایی حذف کرد. هفته گذشته و برنامه تلویزیونی «نقد سینما» در نخستین قسمت از فصل تازه خود میزبان یوسف منصوری دبیر سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ شد تا تازه‌ترین اخبار درباره این رویداد را با مخاطبان خود به اشتراک بگذارد. در همین برنامه بود که منصوری با اشاره به ریل‌گذاری دبیران قبلی این رویداد، درباره همگام‌سازی جشنواره با نیازهای روز تأکید کرد: «جشنواره فیلم ۱۰۰ طبیعتاً محلی برای رشد یافتن و پیدا شدن استعدادها و فیلمسازان است. در روزهای برگزاری جشنواره بسیاری از اهالی بدنه حرفه‌ای سینما به ویژه تهیه‌کنندگان درجه یک همراه ما خواهند بود و به تماشای آثار خواهند نشست».

گفت و گو

بابک خواجہ پاشا «صدیگر» مطرح کرد:

هموار نمودن موخه‌های ناپاک ما هم در دام

بی‌تردید می‌توان او را یکی از پدیده‌های چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر دانست. فیلم‌ساز جوان و بالنگیزه‌ای که با اولین فیلم بلند سینمایی خود یعنی «در آغوش درخت» در این دوره از جشنواره حضور داشت و علاوه بر جلب رضایت مخاطبان و منتقدان توانست سیمرغ بلورین بهترین فیلم‌نامه این رویداد را هم با رأی داوران به دست آورد. بابک خواجہ پاشا اما سال‌ها قبل از این حضور با تجربه ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای حضور در جشنواره فیلم ۱۰۰ را هم تجربه کرده است. به همین بهانه و در قالب یک خاطره‌بازی با او به گفتگو پرداختیم.

امسال و با یک فیلم بلند در جشنواره فجر حضور داشتید. حس و حال امسال‌تان در این جشنواره که اتفاقاً بازخورد‌های بسیاری هم به همراه داشت نسبت به دوره‌ای که به عنوان یک فیلمساز کم‌نام فیلمی ۱۰۰ ثانیه‌ای را به جشنواره ۱۰۰ ارائه کردید چقدر متفاوت بود؟

حضور ذهن ندارم چه سالی بود اما اولین دوره برگزاری جشنواره فیلم ۱۰۰ بود که به حوزه هنری مراجعه کردم و خواستم به من دوربینی بدهند. آن‌ها یک دوربین هندی کم در اختیارم گذاشتند و من هم یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای ساختم که اگر درست یادم باشد نامش «دو پای کوچک» بود.

چه موضوعی داشت؟

درباره بچه‌ای بود که پدرش درگیر مصرف مواد مخدر شده است. آن زمان اطمینانی به من شد و دوربینی در اختیار من قرار گرفت که منجر به یک تجربه خاص برای من شد که عظمتش کمتر از ساخت یک فیلم بلند سینمایی برایم نبود. بالاخره یک مدیر در آن زمان به من اعتماد کرد و دست تک‌تک افرادی که در آن زمان به من کمک کردند تا بتوانم قدم در راه فیلمسازی بگذارم را می‌بوسم. من اساساً کار فیلم‌سازی‌ام را با فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای آغاز کردم.

صادقانه بگویید: چون فیلم فقط ۱۰۰ ثانیه بود، احساس کردید ساختش کار ساده‌ای است و برایش ایده‌ای دست‌وپاگردید یا اینکه واقعاً از ابتدا ایده‌ای برای فیلم‌سازی در ذهن خود داشتید؟

قطعاً اولین دلیلش این بود که احساس می‌کردم ساخت چنین فیلمی برایم دست‌یافتنی‌تر است. آن زمان هنوز ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای جا نیفتاده بود و نمی‌دانستیم می‌توان مطلبی را در زمانی به این کوتاهی مطرح کرد. از آنجایی که در دوره نخست حمایت‌های بیشتری هم وجود داشت، من هم این فرصت را پیدا کردم تا آن را تجربه کنم. اما اتفاقی که در آن سال برای من در جشنواره فیلم ۱۰۰ افتاد بسیار مهم بود. من دو فیلم در آن دوره از جشنواره دیدم که هنوز با جزئیاتش آن‌ها را به یاد دارم و فراموش نکرده‌ام!

چه جالب یعنی به عنوان یک مخاطب هم آن دوره از جشنواره برای‌تان با یک تجربه ویژه همراه شد؟

بله و واقعاً اتفاق ویژه‌ای برایم بود. یکی از این فیلم‌ها درباره یک بچه بود که مدام با خود می‌گفت: «می‌آد، نمی‌آد!» و این را تکرار می‌کرد. به یکباره دوربین به سمت او حرکت می‌کرد و ناگهان با سطل آبی مواجه می‌شدیم که روی سنگ مزار یک بچه خالی می‌شد و شاهد مادری بودیم که بالای قبر فرزندش حاضر شده است. آن فیلم بسیار من را متأثر کرد و متوجه شدم چگونه می‌توان در چنین زمان اندکی روی مخاطب تأثیر گذاشت. گره‌افکنی و گره‌گشایی در این فیلم بسیار به‌جا و درست اتفاق افتاد و فهمیدم یک تعلیق درست در ۱۰۰ ثانیه هم می‌تواند اتفاق بیفتد.

فیلم دوم چه ایده‌ای داشت؟

دومی درباره یک خانواده فقیر بود که فرزند خود را با کالسکه سر کوچه‌ای می‌گذارند و پنهان می‌شوند تا بچه را کسی با خودش ببرد. مدام سرک می‌کشیدند و می‌دیدند کالسکه هنوز سر جایش است تا اینکه ناگهان با این صحنه مواجه می‌شوند که کسی کالسکه را برده و بچه را روی زمین رها کرده است. می‌دویدند و بچه‌شان را در آغوش می‌گرفتند و گریه می‌کردند. بعد پیرزنی را می‌دیدیم که از کنج کوچه بیرون می‌آید و کالسکه را رها می‌کند. آن فیلم هم ایده بسیار زیبایی داشت و هنوز در خاطره‌ام باقی مانده است.

درباره مقایسه حس و حال آن زمان خودتان با حس و حال امسال‌تان در جشنواره فجر نگفتید.

خیلی نمی‌توانم مقایسه‌ای داشته باشم اما جایزه‌ای که امسال گرفتم از این منظر که جایزه بهترین فیلم‌نامه بود، برایم بسیار محترم و ارزشمند بود. فیلم‌نامه‌نویسی بسیار شخصی و برگرفته از زیست و داشته‌های فردی توست و به همین دلیل گرفتن این جایزه بسیار برایم ارزشمند بود. قطعاً این حس و حال قابل قیاس با زمانی که در جشنواره فیلم ۱۰۰ حضور داشتم نیست اما نکته مشترکی که می‌توانم میان این دو تجربه پیدا کنم مربوط به لحظه‌ای می‌شود که فیلمم روی پرده رفت. آن سال زمان اکران فیلمم همان حس را داشتم که امسال در لحظه اکران «در آغوش درخت» تجربه کردم. هر بار این تجربه، یک حس تازگی با خود به همراه دارد.

سینمای کوتاه در بسیاری موارد حتی محترم‌تر از سینمای بلند است اما دو فضای کاملاً متفاوت هستند.

فیلم کوتاه، جهانی روشن‌تر و خلاق‌تر از سینمای بلند دارد

به یاد دارید آن زمان چه بازخوردی از اکران فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای خود گرفتید؟

اصلاً خوب نبود. به نظر من آن فیلم چیز خاصی نداشت و مهمترین اتفاقش برایم همین بود که ساخته شد. برایم بسیار مهم بود و بسیار هم برایش زمان گذاشتم ولی وقتی آثار دیگران را دیدم تازه متوجه شدم که چقدر ضعیف هستم.

یعنی خودتان هم به این جمع‌بندی رسیده بودید؟

قطعاً. من همواره چنین نگاهی به خودم دارم. همین امسال هم اولین چیزهایی که به چشمم آمد ایرادات و ضعف‌های فیلمم بود.

امروز از دروازه سینمای حرفه‌ای عبور کرده‌اید و به عنوان یک فیلمساز سینمای بلند شناخته می‌شوید؛ امکان دارد باز هم برای ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای وسوسه شوید؟

قطعاً خواهم ساخت. یکی از آرزوهایم این است که در فیلم بلند، بیشتر یاد بگیرم تا بتوانم فیلم‌های کوتاه بهتری بسازم. سینمای کوتاه و سینمای ۱۰۰ ثانیه‌ای درجه بسیار خوبی برای ورود به سینمای بلند است اما این متقن نیست و اینگونه نیست که هر کارگردان سینمای کوتاهی بتواند وارد سینمای بلند هم شود. البته سینمای کوتاه در بسیاری موارد حتی محترم‌تر از سینمای بلند است اما دو فضای کاملاً متفاوت هستند. فیلم کوتاه، جهانی روشن‌تر و خلاق‌تر از سینمای بلند دارد.

گزارش

آنچه در نشست رسانه‌ای جشنواره سیزدهم مطرح شد؛

فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای را اکران عمومی می‌کنیم

نشست خبری سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» به دبیری یوسف منصوری با حضور حمیدرضا جعفریان رئیس شورای سیاستگذاری، یوسف منصوری دبیر، الهه طاهایی مدیر بخش بین‌الملل و هادی فیروزمندی مدیر رسانه‌ای این رویداد صبح روز شنبه ۶ اسفندماه در محل سازمان سینمایی سوره برگزار شد. اما در این نشست چه نکته‌هایی مطرح شد؟

استقبال از دوره سیزدهم جشنواره گسترده‌تر و بیش از دو برابر دوره‌های گذشته بود که این نشان‌دهنده این است که جوان‌ترها و فیلمسازانی که به فضای فیلم علاقه‌مند هستند، برخلاف فضاهای رسانه‌ای و اتفاقات مشابه که برای جشنواره‌های دیگر رخ داد، از آن استقبال کرده‌اند و این موضوعات برای جوان‌ترها مهم نبود.

در بخش ملی سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» از مراکز مختلف آثاری داشتیم و نیمی از آثار از خارج تهران بودند. این سیاستی بوده که ما در حوزه هنری آن را دنبال می‌کردیم. یعنی به نقاط مختلف کشور توجه داشتیم.

در دوره سیزدهم جشنواره فیلم «۱۰۰» تلاش کردیم در اجرای مختلف جشنواره همراهی و کمک فیلمسازان و هنرمندان معتبر را در کنار فیلمسازان جوان داشته باشیم که این اتفاق به غنای جشنواره کمک کرد.

یکی از ویژگی‌های بخش ملی جشنواره سیزدهم فیلم «۱۰۰» این است که از شهرستان‌های غیر از تهران آثار زیادی داریم که از لحاظ کیفی و کمی آثار خوبی هستند. ما وعده داده بودیم تلاش شود شرایط بهتر برای گام برداشتن بچه‌های فیلم کوتاه و پیشرفت آن‌ها را فراهم کنیم و در همین راستا ما در این دوره یک سری اتفاقات ویژه داریم.

در سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» اولین دوره پیچینگ (پرتاب) فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای با حضور سرمایه‌گذاران دولتی و خصوصی برگزار می‌شود که از آن هم استقبال شده است، به نحوی که هیأت داوران در روزهای آخر به چالش افتاده بودند. از سوی دیگر تفاهم‌نامه‌ای با جشنواره اسلواکی داریم که یک خاورخوانگی به حساب می‌آید و اتفاقات خوبی در قالب آن رخ خواهد داد. مثلاً سه فیلم برتر جشنواره «۱۰۰»، مستقیم به بخش رقابتی جشنواره اسلواکی راه پیدا می‌کنند که این امتیاز برای بچه‌هایی که دوست دارند آثار خود را به صورت بین‌المللی پرنزت کنند، اتفاق مبارکی است.

در جشنواره فیلم «۱۰۰» تفاهم‌نامه‌ای با بخش بین‌الملل سازمان سینمایی سوره داشتیم و بر اساس آن مسئولان این بخش در ایام جشنواره هنگام اکران فیلم‌ها در سالن‌ها حضور خواهند داشت، فیلم‌ها را از لحاظ توانایی بخش بین‌المللی آنالیز می‌کنند و براساس همین بررسی‌ها فیلم‌ها را در جشنواره‌های مختلف و بازارهای جهانی معرفی خواهیم کرد. تفاهم‌نامه‌هایی با انجمن سینمای جوان و شبکه‌های تلویزیونی مستند، نسیم و نو جوان داشته‌ایم که یک اتفاق پسینی است. این دوستان از صاحبان آثار منتخب برای تولید آثار بعدی خود حمایت و روی این آثار سرمایه‌گذاری می‌کنند.

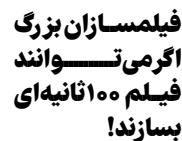
اگر برویم کتاب‌های سال‌های گذشته جشنواره فیلم «۱۰۰» را مرور کنیم به اسم‌هایی می‌خوریم که حالا برای خود در سینما تبدیل به برند شده‌اند. کارگردان‌هایی مانند نگرس آبیاری، سعید روستایی، حسین دارابی و ... جزو افرادی بودند که پیش از این آثاری در جشنواره فیلم «۱۰۰» داشته‌اند و این اتفاق بسیار خوبی است.

درباره میزان سرمایه‌گذاری شبکه‌های تلویزیونی و نهادهای مختلف روی اثر بعدی برگزیدگان سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» محدودیت وجود ندارد. ما این موضوع را از دو طریق پیگیری می‌کنیم که یکی همان رویداد پیچینگ است. در این رویداد جدا از کارگاه‌هایی که داشتیم برای دوستان جلساتی هم برگزار می‌شود، طی تفاهم‌نامه‌هایی که داشته‌ایم انجمن سینمای جوان و شبکه‌های تلویزیونی به سرمایه‌گذاری روی تعدادی از آثار مکلف شده‌اند.

ویژگی خوبی که در پیچینگ سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» وجود دارد این است که چند ایرلین خوب در آن حاضر هستند و نماینده آن شرکت‌های هواپیمایی در نشست‌ها حضور دارند که از ایده‌ها حمایت کنند. شرکت‌های صنعتی هم در این جلسه پیچینگ حاضر خواهند بود.

حمیدرضا جعفریان

یوسف منصوری

فیلمسازان بزرگ اگر می‌توانند فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای بسازند!

سعید نجاتی

وقتی کارگاهی در دل جشنواره فیلم ۱۰۰ برگزار می‌شود، موضوع اصلی آن «فیلم کوتاه کوتاه» است. یعنی قرار است در ۱۰۰ ثانیه، موضوعات خاصی را به مخاطب خود انتقال دهید و تاثیر مستقیم بر روی او داشته باشید. ما بیشترین تمرکزمان را هم روی ایده‌یابی برای فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای می‌گذاریم. بعد از ایده‌یابی است که به فرآیند تولید می‌رسیم و اینکه چگونه این ایده را به تصویر درآوریم. در حقیقت نکته مهم تجربه کردن است. ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای سخت است و حتی در دوره‌ای اعلام کردم، به همه فیلمسازان بزرگ سینما بگویند، اگر می‌توانند، یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای هم بسازند!

الهه طاهایی

تجربه‌هایی که در اختیار جوان‌ترها قرار می‌گیرد

محمد رضا خردمندان

برگزاری کارگاه باعث می‌شود علاقه‌مند سینما چیزی را که می‌شود راحت یاد گرفت، با سختی و دشواری و صرف زمان و عمر زیاد کشف نکنند. مهم‌تر از همه اینکه علاقه‌مند فیلمسازی در کارگاه چیزهایی را یاد می‌گیرد که اگر کارگاه نبود شاید هیچ‌گاه فرصت یادگیری آن را پیدا نمی‌کرد. آنچه در این کارگاه‌ها دریافت کردم، آماذگی انجام فعالیت‌های اشتراکی و فضای تبادل نظر هنری و ایده‌پردازی آزاد بود. همچنین متوجه شدم که اغلب فیلمسازان شوق فعالیت گروهی دارند. فعالیت هنری برایشان بسیار جذاب است و روحیه خودرایی ندارند.

در بخش بین‌الملل سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰» بالغ بر دو هزار اثر از ۱۲۷ کشور دنیا در ثبت‌نام کردند حتی کشورهایی بودند که نام آشنا نبودند که خودمان غافلگیر شدیم. در نهایت به ۸۸ فیلم از ۳۱ کشور رسیدیم که شامل کشورهای مختلف است. ۳۹ اثر در بخش رقابتی و ۴۹ اثر در بخش نمایش حضور دارند. فیلم‌ها به دو زبان انگلیسی و فارسی زیرنویس شده‌اند.

در کنار نمایش فیلم یک کارگاه تخصصی سینما هم داریم که استاد آن از کشور یونان به ایران می‌آید و در دو جلسه حضوری تدریس خواهد کرد.

فیلمسازان و مهمانان خارجی هم در دوره سیزدهم جشنواره فیلم «۱۰۰» جشنواره خواهیم داشت. دبیر جشنواره اسلواکی هم در تهران حضور خواهد داشت که البته عضو هیأت انتخاب جشنواره هم هست.

چهار روایت از کارگاه‌های فیلم ۱۰۰

اگر کارگاه نبود شاید هیچ‌گاه فرصت یادگیری پیدا نمی‌شد

هادی مقدم دوست

مهمترین اتفاقی که در کارگاه‌های آموزشی رخ می‌دهد، انتقال تجربه است. من شخصا به عنوان کسی که سال‌هاست در حوزه ساخت فیلم‌های کوتاه، یا همان چیزی که در کشور ما به عنوان فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای معروف است، فعال هستم، حجم زیادی از تجربیات را کسب کرده‌ام که این تجربه‌ها در قالب همین کارگاه‌ها در اختیار بچه‌های جوان‌تر قرار می‌گیرد. اینها مفاهیمی است که بخش عمده‌ای از آن‌ها در کف خیابان و به واسطه آزمون و خطا در فیلمسازی به دست آمده است.

کارگردانی جایگاه ویژه‌ای در فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای دارد

حسین دارابی

از نگاه بسیاری شاید موضوع و قصه فیلم در آثار ۱۰۰ ثانیه‌ای مهم‌ترین عنصر کار باشد و پرداختن جدی به آن می‌تواند ما را در رسیدن به کاری ویژه یاری کند. البته من شخصا نگاه دیگری دارم و معتقدم علاوه بر اهمیت قصه و مضمون و نقش آن در ساخت فیلم، کارگردانی جایگاه ویژه‌تری دارد و نوع نگاه ما به سوز و کارگردانی اثر می‌تواند نقشی محوری و کلیدی داشته باشد.

کارگاه نویسندگی ۱۰۰
محمد پایدار
در قزوین

کارگاه «تولید فیلم ۱۰۰»
با تدریس محمد رضا خردمندان
در تبریز

کارگاه ساخت
فیلم ۱۰۰ ثانیه ای
محمد رضا خردمندان
در اصفهان

کارگاه «از ایده
تا تولید» فیلم ۱۰۰
با تدریس سعید نجاتی
در کرمان

کارگاه «کارگردانی فیلم ۱۰۰»
با فرمفیدی کیا
در قزوین

